

Ve vlaku cestou tam

Slávek Janoušek

1. Ještě před pár dny jsem sám sebe vždycky ráno
uměl přesvědčit,
že jsem přece pořádný a, když je to předepsáno,
na vojnu s chutí musím jít,
ve střelbě jsem přeborníkem byl,
šestkrát z pěti střel jsem trefil cíl,
a komínek se naučím, tak co bych se netěšil.

2. Jenže pak jsme se potkali, třeba na mě zapomenou,
nebo nezbude jim tank,
nezapoměli, už mám hlavu vyholenou,
řeklas' mi, že jsem děsně punk,
cestou na nádraží, to jsem byl samej vtip,
dalas' mi pusu, jehly, nit a zip,
píšťalička pískala a ty jsi plakala.
R: Kluk v rohu kupé leží, baví se hloupou hříčkou:
piva zvedá nohou z podlahy,
kapky deště běží po okně úhlopříčkou,
jedna vjíždí druhé do dráhy,
třeba si teď říkám to, co ty,
třeba spojujem i my svý životy,
třeba spojujem i my svý životy.

3. Až tam přijedu, počkám, až si rozeberou
chlapce u vlaku,
pak teprv výstup provedu, ještě bude pološero,
já do parku sednu v gumáku,
během rozjímání cukla mašina,
kluk vylít' a řve:"Hele, kemo, Žilina!
Živý nás nedostanou!"
a zahodil láhev od vína.
R: Teď tu v kupé leží, ušpinil si svý tričko,
občas z okna zvrací svý přísahy,
a ty kapky běží po okně uhlopříčkou,
jedna vjíždí druhé do dráhy,
třeba si teď říkám to, co ty,
třeba spojujem i my svý životy,
[: na dálku spojujem i my svý životy ... :]